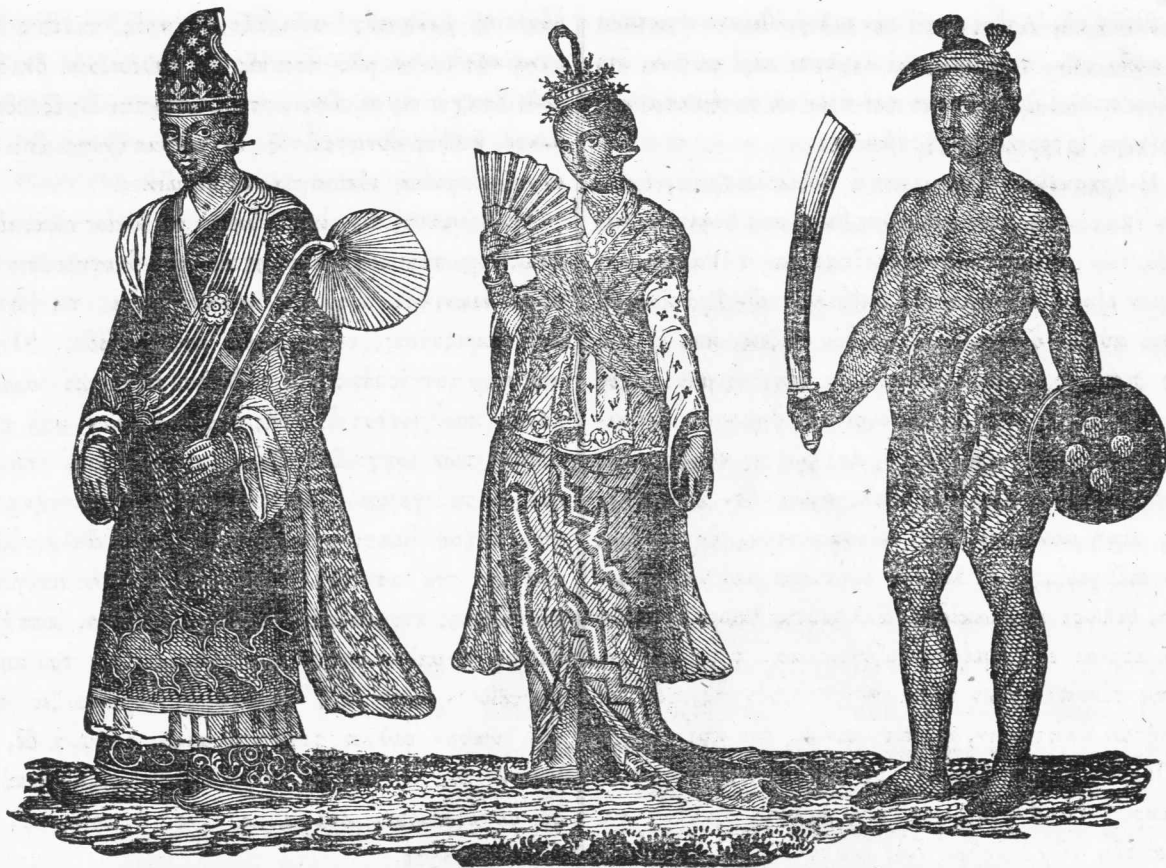

ΒΙΡΜΑΝΟΙ, ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΑΥΤΩΝ.

Οἱ Βιρμανοὶ κατοικοῦσιν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας, συνορεύοντες πρὸς δυσμὰς μὲν μετὰ τῆς Βεγγάλης, πρὸς ἀνατολὰς δὲ μετὰ τοῦ βασιλείου τοῦ Σιάμ, πρὸς ἄρκτον μετὰ τῆς Θιβέτης, καὶ πρὸς μεσημβρίαν μετὰ τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης, ἢ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. Ἡ χώρα αὐτῶν ἔχει ἔκτασιν τριάκοντα περίπου χιλιάδων τετραγωνικῶν Γαλλικῶν λευγῶν, καὶ ὀδώκεα περίπου ἑκατομμύρια κατοίκων. Διαιρεῖται δὲ εἰς ὀκτὼ νομοὺς, ἐξ ὧν οἱ Ἀγγλοὶ ἐκυρίευσαν τοὺς τρεῖς κατὰ τὰ 1824 καὶ 1826, ἐξουσιάζοντες αὐτοὺς μέχρι σήμερον· οἱ δὲ λοιποὶ πέντε διοικοῦνται μοναρχικῶς ὑπὸ ἐγχωρίου δυναστείας.

Τὰ προϊόντα τῆς Βιρμανίας εἶναι ἐκ μὲν τῶν ζώων ὁ ἐλέφας, (τῶν ὁποίων οἱ ἄριστοι γεννῶνται ἐνταῦθα) οἱ βόες, τὰ πρόβατα καὶ αἱ μέλισσαι· ἐκ δὲ τῶν φυτικῶν τὸ ὄρυζιον, ὁ αῖτος, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ κριθή, τὸ θαμβάκιον, τὸ πιπέριον, ἡ μέταξα, πολλὰ εἶδη ὀρυκτῶν καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον Ἰνδικὰ προϊόντα.

Οἱ Βιρμανοὶ ἀνήκουσιν εἰς τὴν Μογγολικὴν φυλὴν,

καὶ εἶναι ὑπομέλανες τὸ χροῶμα. Εἶναι δὲ λαὸς φιλόπονος, εὐθυμὸς, ἀνδρείος, εὐφυὲς καὶ γενικῶς φιλόξενος, ἀλλ' εἰς τοὺς πολέμους ὤμους μέχρι θηριωδίας. Αἱ γυναῖκες παρ' αὐτοῖς εἶναι ισότιμοι μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ὡς εἰς τὴν Εὐρώπην. Καὶ ὁ μὲν κοινὸς λαὸς εἶναι σχεδὸν γυμνός, ὡς τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης εἰκονογραφίας παριστῶμενον τρίτον πρόσωπον στρατιώτου Βιρμανοῦ, οἱ δὲ πλούσιοι φέρουσιν ἱμάτια ἐκ μετὰξης, ἢ θαμβακίου. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες κρατοῦσι ριπίδια, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν γυναικῶν εἶναι ὅμοια μὲ τὰ ἡμέτερα, τὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν ἔχουσι διαφορετικὸν σχῆμα, ὡς εἰς τὴν παρούσαν εἰκονογραφίαν φαίνεται. Καὶ οἱ μὲν πτωχοὶ τρέφονται ἐξ ὀρυζίου καὶ ἰχθύων, οἱ δὲ πλούσιοι εἶναι δεινοὶ ἐρασταὶ τῆς τρυφηλῆς διαίτης· πίνουσιν ἐμοίως καὶ τὸ τέϊον κατὰ τὸν Κιναϊκὸν τρόπον.

Ἡ γλῶσσα τῶν Βιρμανῶν διαιρεῖται εἰς δύο διαλέκτους, ἱερὰν καὶ συνήθη, ἐκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἴδιον ἀλφάβητον, καὶ γράφουσιν ὡς ἡμεῖς ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ. Οἱ Βιρμανοὶ διακρίνονται τῶν πέ-

ριξ ἔθνων τῆς Ἀσίας κατὰ τὴν φιλομάθειαν ἀγαπῶσι δὲ πολὺ τὴν ποίησιν, καὶ λέγεται περὶ αὐτῶν, ὅτι ἔχουσι πολλὰ δραματικά καὶ ἡρώϊκα ποιήματα καὶ ἀξιόλογα ἱστορικά συγγράμματα.

Ἡ θρησκεία αὐτῶν εἶναι ἡ εἰδωλολατρεία, ἔχοντων ἑκατὸν περίπου χιλιάδας θεῶν καὶ θεαινῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συνυφασθῆναι καὶ ὁ Ῥάκος, τὸν ὁποῖον εἰκονίζουσι ὡς τὸν διάβολον τῶν Γραφῶν. Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν διαιροῦνται εἰς δύο τάξεις, καὶ οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶναι οἱ πεπαιδευμένοι τοῦ ἔθνους, οἵτινες καὶ διευθύνουσι τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν ἀπέχοντες τοῦ γάμου, καὶ ζῶντες κοινοβιακῶς ἐντὸς μοναστηρίων. Ἡ πολυγαμία δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ μόνον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὅστις ἔχει δύο συζύγους, οἱ δὲ λοιποὶ δύνανται μὲν νὰ ἔχωσιν ὅσας θέλωσι παλλακίδας, ἀλλ' αὐταὶ θεωροῦνται ὡς ὑπηρέτριαι τῆς νομίμου συζύγου· καὶ τοὺς μὲν νεκροὺς τῶν πλουσίων καίουσιν ἀποθανόντας, τῶν δὲ πενήτων θάπτουσιν, ἢ ῥίπτουσιν εἰς τὸν ποταμὸν.

Παρὰ τοῖς Βιρμανοῖς οἱ βαθμοὶ τῆς εὐγενείας διακρίνονται ἐκ τῶν ἱματίων, καλλωπισμάτων καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπίπλων ἐνὸς ἑκάστου· ὁ δὲ τολμήσας νὰ μεταχειρισθῇ ἱμάτια, ἢ ἐπιπλά, ἀνώτερα τοῦ ἰδίου βαθμοῦ, τιμωρεῖται αὐστηρῶς ὑπὸ τῶν νόμων· κυρίως δὲ οἱ βαθμοὶ οὗτοι διακρίνονται ἐξ ἀλύσου τινός, τὴν ὁποίαν παριστᾷ τὸ πρῶτον πρόσωπον τῆς παρούσης εἰκονογραφίας, ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου, καὶ κρεμαμένης ἀπὸ τοῦ στήθους μέχρι τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ὡς αἱ ταινίαι τῶν μεγαλοσταύρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν παρασήμων. Ὁ Αὐτοκράτωρ φέρει εἰκοσιτέσσαρας τοιαύτας ἀλύσους, οἱ δὲ λοιποὶ εὐγενεῖς ἀπὸ τρεῖς ἕως δώδεκα.

Τὰ φορέματα τῶν Βιρμανῶν εἶναι λαμπρά, πολυτελῆ καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐκ μεταξωτῶν χρυσοκεντήτων καὶ χρυσοπαρῦρων· ἀμφοτέρω δὲ τὰ γένη φέρουσιν ἐνώτια. Αἱ δὲ γυναῖκες, ἐρχόμεναι εἰς ἐπισκέψεις, φέρουσι ζώνας μεταξωτὰς ὁμοίας πρὸς μακροὺς πέπλους, τὰς ὁποίας ἀφοῦ διασταυρώσωσιν ἐπὶ τοῦ στήθους δένουσιν ὀπισθεν, ἀφίνουσαι τὰς ἄκρας νὰ κυματίζωνται χαριέντως ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Αἱ γυναῖκες, ὅταν στολιζόνται, βάφουσι διὰ κοκκίνου χρώματος τοὺς ὀνυχας καὶ τὸ ἔσωθεν μέρος τῆς παλάμης· ἀμφοτέρω δὲ τὰ γένη βάφουσι τοὺς

ὀδόντας μελανούς· συνειθίζουσι πρὸς τούτοις τὰς γυναῖκας ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας νὰ στρέψωσιν ὀπισθεν τοὺς βραχίονας αὐτῶν, ὥστε φαίνονται ὡς ἐξηρθρωμένοι, καθὼς δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ ἐπὶ τῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκονογραφίᾳ γυναικός.

Οἱ Βιρμανοὶ δὲν εἶναι ὑψηλοὶ τὸ ἀνάστημα, εἶναι ὁμῶς εὐρωστοὶ καὶ εὐκίνητοι, καὶ διατηροῦσιν ἐπὶ πολὺ νεανικὴν ὄψιν, ὡς μὴ ξυρίζοντες τὰ γένη, ἀλλ' ἐκριζοῦντες τὰς τρίχας διὰ λαβίδος. Ὁ γὰμος παρ' αὐτοῖς εἶναι ὅλως διόλου πολιτικὸν συμβόλαιον, καὶ γίνεται διὰ τῆς μεσολαβήσεως καὶ προτάσεως τῶν συγγενῶν τῆς κόρης γυναικῶν· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ γάμου ὁ νυμφίος πέμπει πρὸς τὴν νύμφην πλήρη ἱματισμὸν γυναικός, καὶ ἄλλα δῶρα ἀνάλογα τῆς καταστάσεως αὐτοῦ· οἱ δὲ συγγενεῖς τῆς νύμφης ἐτοιμάζουσι μέγα συμπόσιον, κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ μελλόννυμφοι συντρώγουσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πινακίου· ἀκολούθως ὁ νυμφίος παρουσιάζει πρὸς τὴν νύμφην φύλλα τεταρτρυμένου τεύτου, ἢ δὲ, δεχομένη ταῦτα, ἀντιπροσφέρει εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς τὸ αὐτὸ δῶρον, καὶ αὕτη εἶναι πᾶσα ἡ περὶ τὸν γάμον τελετή.

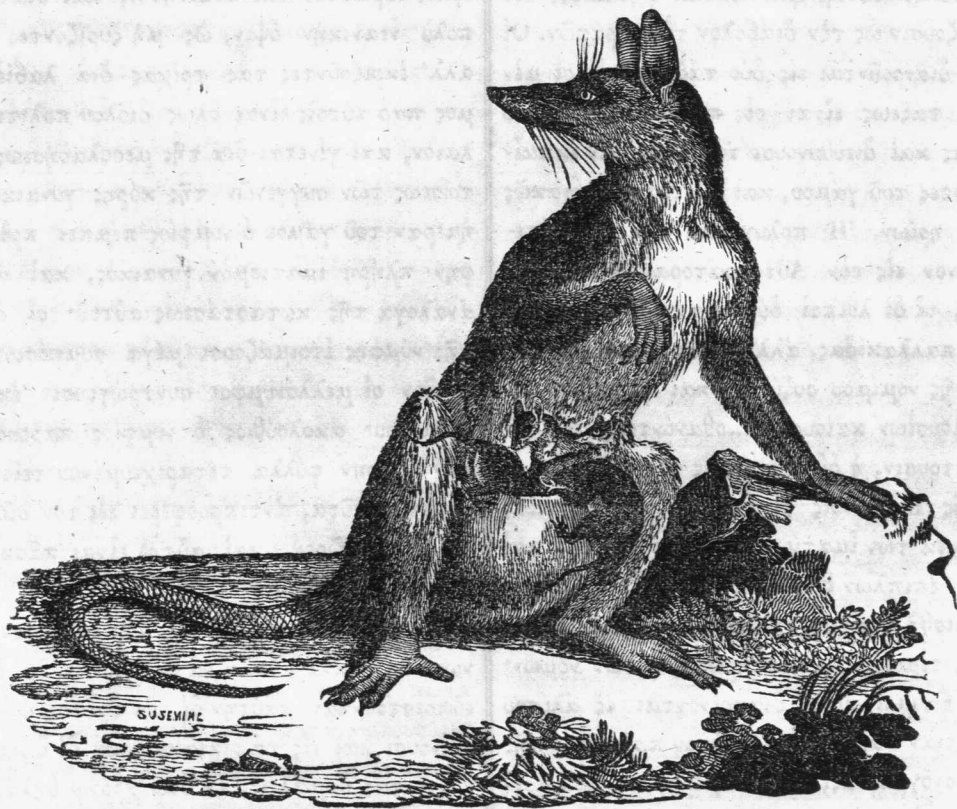
Οἱ Βιρμανοὶ νομίζουσιν ἀπαραίτητον τὸ ν' ἀφίνωσι τὰ τέκνα αὐτῶν νὰ θηλάζωσιν, ἐφ' ὅσον χρόνον εὐαρεστοῦνται· ταύτην δὲ τὴν δοξασίαν αὐτῶν ἐπεκτείνουν καὶ εἰς τὰ οἰκιακά ζωα· δι' ὃ καὶ δὲν ἀμέλγουσι τὰς δαμάλεις, ἐν ὅσῳ χρόνῳ θηλάζονται. Εἰδὼν, λέγει Ἀγγλος τις περιηγητής, παιδάριον ν' ἀφήσῃ τὸν μητρικὸν μαστὸν, καὶ νὰ ὑπάγῃ ν' ἀνάψῃ σιγάρον, τὸ ὁποῖον ἐκάπνιζε μετὰ ἀστείας τιнос σοβαρότητος καὶ μεγάλης ἡδονῆς.

Οἱ Βιρμανοὶ πρὸς τούτοις ἔχουσι πάντοτε τὸ σιγάρον εἰς τὸ στόμα, καὶ μάλιστα ἀναγινώσκοντες, ἢ γράφοντες· ἡ δὲ μεγαλητέρα φιλοφροσύνη, τὴν ἑποῖαν δύναται τις νὰ κάμῃ εἰς Βιρμανόν, εἶναι τὸ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ στόμα τὸ ἀναμμένον σιγάρον, καὶ νὰ προσφέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν Βιρμανόν, ὅστις δέχεται αὐτὸ λίαν εὐχαρίστως κάμνων δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸν ἐπιτόπιον ἀσπασμόν.

Ἐκ πάντων τῶν Ἰνδικῶν λαῶν οἱ Βιρμανοὶ εἶναι οἱ ἔχοντες ὀλιγωτέρως θρησκευτικὰς καὶ ἔθνικας προλήψεις, καὶ μᾶλλον διατεθειμένοι πρὸς τὸν Εὐ-

ρωπαϊκόν πολιτισμόν, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγή ἤθελε παρέξει μέγα κέρδος, ἐμποδίζουσα τοὺς Βιρμανοὺς ἀπὸ τοῦ νὰ πωλῶσι τὰς ἰδίας αὐτῶν γυναῖκας· Ἄγγλος τις συγγραφεὺς διηγεῖται παράδοξον ἔθιμον τῶν Βιρμανῶν ἱατρῶν· ὅταν, λέγει, ἀσθενὴ βαρέως νέα κόρη, ὁ προσκληθεὶς ἱατρὸς ἀναδέχεται τὴν θε-

ραπείαν αὐτῆς ἐπὶ συμφωνίᾳ, ἂν μὲν ἡ κόρη ἀναλάβῃ, νὰ γίνῃ ἰδιοκτησία τοῦ ἱατροῦ, ἂν δὲ ἀποθάνῃ, νὰ πληρόνῃ οὗτος εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς συμφωνηθεῖσάν τινα χρηματικὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουσιν ὡς ἀντίτιμον τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς τὴν τέχνην αὐτοῦ ἀσθενοῦς.

Η ΔΙΔΕΛΦΟΣ.

Τὸ ὑπὸ τῆς παρούσης εἰκονογραφίας παριστώμενον τετράποδον ζῶον διακρίνεται ἀπὸ τὰ λοιπὰ ὁμοειδῆ αὐτοῦ διὰ δύο χαρακτηριστικῶν· τὸ πρῶτον τούτων καὶ τὸ παραδοξότερον εἶναι τὸ, ὅτι τὸ θῆλυ τοῦ ζώου τούτου ἔχει ὑπὸ τὴν κοιλίαν ὁπὴν τινα, σχηματίζουσαν εἶδος θυλακίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται οἱ μαστοὶ αὐτῆς, καὶ ὅπου ἐναποθέτει τὰ ἴδια νεογνά ἅμα γεννηθέντα· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ συνεπιθίσκει ταῦτα νὰ κρύπτονται ἐνδον ταύτης τῆς ὁπῆς, ὥστε κατὰ τὸν Βυφφῶνα καταφεύγουσιν ἐκεῖ καὶ ἀφοῦ μεγαλώσωσιν, ὁπόταν φεύγῃσι τινα κίνδυνον. Τοῦτο δὲ τὸ θυλάκιον τῆς Διδέλφου ἔχει ἐλαστικὴν κίνησιν, καὶ ἀνοίγεται κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ζώου· ὁ δὲ μηχανισμὸς τῆς ἐλαστικῆς

ταύτης κινήσεως ἐκτελεῖται διὰ πολλῶν μυῶνων καὶ ὀστέων, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις ἐχορήγησεν ἐξαιρετικῶς εἰς μόνον τοῦτο τὸ εἶδος τῶν ζῶων, συνεχόμενα κατὰ τὴν θάσιν μετὰ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῶν ὀστέων τῆς ἥθης, καὶ τὰ ὁποῖα ὑποστηρίζουσι τοὺς πλησίον αὐτῶν διαφόρους μυῶνας, ἐξ ὧν οἱ μὲν χρησιμεύουσιν εἰς τὸ νὰ ἐκτείνωσι τὸ ῥῆθὲν θυλάκιον, οἱ δὲ διὰ νὰ συστέλλωσιν αὐτό· κλείουσι δὲ τοῦτο τόσον ἀκριβῶς, ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ διακρίνη τις τὴν ὁπὴν ἐπὶ τῆς ζώσης Διδέλφου, ἐὰν δὲν σφίγξῃ δυνατὰ διὰ τῶν δακτύλων τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος τοῦ ζώου· τὸ δὲ ἰδιαιτέρον τοῦτο τῆς φύσεως χαρακτηριστικὸν παρεκίνησε τοὺς Εὐρωπαίους νὰ δώσωσιν εἰς τὸ ζῶον τοῦτο τὴν Ἑλληνικὴν ὀνο-